

РЕШЕНИЕ

№ 3027

гр. София, 02.05.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 29.03.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **9450** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.127, ал.2 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК:[ЕИК], подадена от пълномощника адв. Е. Д., срещу Решение №40-Н1-ИО-А1-О от 02.09.2015г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда /ИАОС/.

Обжалваното решение е издадено на основание чл.120, ал.1 от ЗООС във връзка с чл.117, ал.2 от същия закон и чл.11, ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни. С решението е отказано издаване на комплексно разрешително на жалбоподателя за експлоатация на следните инсталации и съоръжения: 1.Горивна инсталация за производство на топлинна енергия с номинална топлинна мощност 850 МВтч; 2.Инсталация за производство на водород.

Жалбоподателят [фирма] оспорва решението като незаконосъобразно. Сочи, че му е издадено Комплексно разрешително за горивна инсталация с мощност 510 МВтч от 2011г., актуализирано през 2013г. Жалбоподателят навежда доводи за съществени нарушения на изискванията за форма и съдържание на административния акт, както и за съществени нарушения на административно-производствените правила. Сочи, че органът се позовава на осъществяван контрол в рамките на административни проверки от други органи, но никъде в акта те не са посочени конкретно и не е дадена възможност

за възражения и обяснения по констатациите от проверките – пропуски, които нарушават правото му на защита и на участие в административното производство. Жалбоподателят оспорва изложените фактически основания в акта като твърди, че се спазват условията по издаденото комплексно разрешително и не са налице основания за отказване на заявената по-голяма мощност. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Н. Л. и адвокат А. М.. Искането към съда е да се обяви нищожност на административния акт или той да се отмени като незаконосъобразен и преписката да се върне на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Разноски не се претендират. Прави се възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение, претендирано от ответника.

Ответникът - изпълнителният директор на Изпълнителната агенция по околна среда, чрез процесуалния си представител М. П., оспорва жалбата като неоснователна. Твърди, че Регионалната инспекция по околната среда и водите /РИОСВ/ – Стара З., като контролен орган по изпълнение на комплексното разрешително, е установила системно неизпълнение на условията по него. Алтернативно се иска прекратяване на производството поради отпаднал правен интерес като се сочи, че жалбоподателят е подал ново заявление за комплексно разрешително /КР/ като е заявил по-малка мощност на инсталацията от процесната. Претендира се възнаграждение за процесуален представител.

Заинтересованата страна - сдружение с нестопанска цел за обществена полза «За Земята – достъп до правосъдие», встъпило в делото на основание чл.9 от Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземане на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда, чрез процесуалния си представител адвокат С. С., оспорва жалбата. Твърди, че дружеството не е въвело най-добрите налични техники – в частност междинно прегряване на парата, както и че са налице фактическите основания, цитирани в административния акт.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и на събраните по делото доказателства, приема:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа и правна страна съдът приема следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в срока по чл.127, ал.2 от ЗООС срещу акт, който подлежи на обжалване и който засяга неблагоприятно и пряко правата и законните интереси на жалбоподателя. Обстоятелството, че в последствие жалбоподателят е променил инвестиционните си намерения и е подал ново заявление за издаване на КР с вх.№КР-4567 от 24.02.2017г. за промяна в работата на горивната инсталация и увеличаване на разрешената номинална мощност от 510 МВтч на 680 МВтч – по-малка от процесната, няма пряко отношение към настоящото производство и не обосновава извод за неговата недопустимост. Това е така, тъй като на първо място, при новото разглеждане на преписката административният орган може да обедини двете производства и след като изясни искането на заявителя, да се произнесе с един

акт, съобразявайки се със задължителните указания на съда. На второ място, отмяната на административния акт е предпоставка за ангажиране на отговорността на държавата за причинени вреди. По тези съображения съдът приема, че правният интерес от оспорването не е отпаднал.

По основателността на жалбата

Всички относими към делото факти се установяват от административната преписка, от представените от страните писмени доказателства и от приетите заключения на трите съдебно-технически експертизи, изготвени от вещи лица геодезист, еколог и топлоенергетик, които се ценят от съда като добросъвестни и компетентни.

[фирма] оперира една от четирите топлоелектрически централи в комплекса „М. изток“, [община], област Стара 3..

Жалбоподателят притежава Комплексно разрешително №40-Н1-И0 от 29.06.2011г., издадено от изпълнителния директор на ИАОС, актуализирано с КР №40-Н1-А1 от 10.05.2013г., за експлоатация на следните инсталации и съоръжения: 1. Горивна инсталация за производство на топлинна енергия с номинална топлинна мощност 510 МВтч; 2. Инсталация за производство на водород, при условията по Приложение №1 към КР.

I. По отношение на административното производство

1. Процесната горивна инсталация се отнася към категориите производствените дейности по т.1.1 от Приложение №4 към ЗООС - горивни инсталации с обща номинална входяща топлинна мощност, равна или по-голяма от 50 MW.

Съгласно разпоредбите на чл. 117, ал.1 и ал.2 от ЗООС изграждането и експлоатацията на нови и експлоатацията на действащи инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности по приложение № 4 се разрешават след издаването на комплексно разрешително съгласно разпоредбите на тази глава. Това изискване се прилага и при съществена промяна на действащи инсталации и съоръжения.

Съгласно чл.120, ал.1 и ал.5 от ЗООС компетентният орган за издаване, отказ, преразглеждане, изменение, актуализиране и отмяна на разрешителните е изпълнителният директор на ИАОС, а контролът по изпълнението на условията в издаденото разрешително се извършва от съответната РИОСВ.

2. Административното производство е започнало по Заявление вх.№617-СЗ-1874 от 04.11.2014г., с което жалбоподателят е заявил планирана промяна в горивната инсталация за производство на топлинна енергия като е поискал увеличение на мощността ѝ на 850 МВтч чрез въвеждане в експлоатация на енергиен котел /ЕК/ №5 и ЕК №6, както и изграждане на втора инсталация за пречистване на димни газове с капацитет за четири енергийни котела. Увеличаването на мощността и изграждането на нова пречиствателна инсталация представляват съществена промяна на действащата инсталация по смисъла на чл.117, ал.2 от ЗООС, следователно приложим е именно редът на чл.117 и следващите от ЗООС, както и Наредбата за

условията и реда за издаване на комплексните разрешителни /наричана по-нататък Наредбата/.

След първоначална проверка на заявлението за съответствие със ЗООС и Наредбата са установени непълноти и несъответствия на представените документи, поради което на основание чл.122а, ал.2 от ЗООС е поискано допълнение. С писма от 04.02.2015г. и 06.03.2015г. жалбоподателят е представил допълнено заявление и исканата допълнителна информация.

Поправеното заявление е прието за отговарящо на изискванията за съдържание по чл.4 от Наредбата и е допуснато за разглеждане на основание чл.122а, ал.5 от ЗООС и е открита процедура по издаване на ново КР на [фирма]. Заявлението е оповестено на обществен достъп в ИАОС и в [община].

Изготвен е проект на КР, който е изпратен за съгласуване в РИОСВ-Стара 3. и Б. дирекция „И. район“ /БДИБР/ в съответствие с изискването на 122а, ал.6 от ЗООС, чл.6, ал.1 и чл.10, ал.1 от Наредбата.

С административната преписка е представено писмо от директора на БДИБР, с което се дава съгласие относно показателите и емисионните ограничения на охлаждащите повърхностни води, зауствани в язовир Розов кладенец. Относно подземните води е препоръчано представянето на хидродинамична карта на площадката на инсталациите от последната година, или от когато е налична такава, за обосновка местоположението на мониторинговите пунктове.

С административната преписка е представено писмо от директора на РИОСВ – Стара 3. с изх.№РД-05-2974 от 03.07.2015г., с което принципно се възразява срещу всяко увеличение на мощности в района, тъй като се създават предпоставки за допълнително влошаване на атмосферния въздух в Г.. Посочено е, че при работа на всички Т. се допуска замърсяване със серен диоксид над пределните норми, като в 57,1% от случаите това се дължи на наслагване на емисии от четирите Т., а в 21,4% от нерегламентирана експлоатация на байпасен комин в „Б.“ и също толкова от разпалване на мощности в комплекса. В табличен вид е посочено регистрираното замърсяване със серен диоксид кг/г, допуснато от всички Т. поотделно, както следва: [фирма] - 1 564 816.00; Т. [фирма] – 50 190 000.00; Т. [фирма] – 14 267 946.00; Т. [фирма] – 2 891 290.07. Заключение е, че исканото увеличаване на мощностите на [фирма] ще увеличи общото количество емисии на серен диоксид, което следва да се вземе предвид при произнасяне по заявлението.

Съгласно чл.10, ал.4 от Наредбата РИОСВ-Стара 3. изготвя становище относно наличието на площадката на необходимите технологични и пречиствателни съоръжения, както и на оборудването/точките и пунктовете за собствен мониторинг, с които се гарантира изпълнението на условията в проекта на разрешителното.

С последващо Становище изх.№РД-05-1/3988 от 11.08.2015г. директорът на РИОСВ-Стара 3. е дал становище относно проекта на КР, като изрично е посочил, че няма препоръки към програмата за привеждане в експлоатация и към плана за собствен мониторинг. Дал е становище, че на площадката са налични необходимите технологични и пречиствателни съоръжения, с които се гарантира изпълнението на условията в проекта на разрешителното, както и че системата за собствени непрекъснати измервания осигурва спазването на изискванията на Наредбата и се спазват нормите за допустими емисии /Н./. Потвърждава се изпълнението на условията по действащото КР, с изключение на условие 8.2.1.1 /превишения на нормата за ефективност при използване на електроенергия/ и условие 9.5.2 /не е

изграден пункт за мониторинг на нивата на серен диоксид, азотни оксиди и фини прахови частици/. Дава се становище за липса на свободни обеми на депото за неопасни производствени отпадъци – изчерпване на капацитета на временната площадка, докато изграждането на депото е още в начална фаза. Заключение е да се обърне внимание на липсата на свободни обеми на депото за неопасни отпадъци и на неизпълнението на условията по КР.

С писмо изх.№617-СЗ-1874 от 17.08.2015г. изпълнителният директор на ИАОС е изискал уточнение от директора на РИОСВ – Стара 3., предвид вътрешните противоречия в становището – от една страна установяване на наличието на площадката на необходимите технологични и пречиствателни съоръжения, а от друга страна твърдения за неизпълнение на условията по КР. Изискано е представяне на еднозначни доказателства за неизпълнение на условията по КР. Изрично е посочено, че проектът на ново КР предвижда ограничения на експлоатацията на горивната инсталация до изграждането на пункт за мониторинг, като същата ще се счита разрешена едва след изграждане на втората сероочиствателна инсталация /С. 2/ и ново изпускателно устройство №3 към нея.

В отговор директорът на РИОСВ – Стара 3. е изпратил ново Становище изх.№РД-05-1/3988 от 26.08.2015г. Приложен е Констативен протокол №001049 от 06.03.2015г. за извършена планова проверка от РИОСВ – Стара 3.. Посочена е честа смяна на енергийните котли в експлоатация - погасяване и разпалване, изпускане на неконтролирани емисии, използване на комин №2, който е без сероочиствателна инсталация.

Резултатът от съгласувателната процедура е обобщен в Доклад вх.№617-СЗ-1874 от 02.09.2015г. , изготвен от директора на дирекция „Разрешителни режими“ при ИАОС. Направен е извод, че операторът [фирма] не осигурява необходимите условия, с които се гарантира съответствието на инсталацията с изискванията на закона. Предложено е да се откаже издаването на ново КР.

3. Въз основа на становищата на РИОСВ- Стара 3. и доклада ответният административен орган е издал оспорения административен акт. Въпреки че решението повтаря буквално доклада, последното становище на директора на РИОСВ – Стара 3. и констативния протокол от 06.03.2015г., без те да са посочени в мотивите на акта, съдът намира, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неспазване на изискванията за форма и съдържание. Наведените доводи за липса на мотиви на административния акт са неоснователни. Видно от съдържанието на акта в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, а цялата административна преписка представлява допълнителни мотиви към него.

4. Допуснати са обаче съществени нарушения на административно-производствените правила, разписани детайлно в чл.10, ал.6 -9 от Наредбата. Съгласно цитираните разпоредби след приключването на съгласувателните процедури решаващият орган е длъжен да предостави на оператора проекта за КР, както и да му даде възможност за писмени възражения, обяснения и бележки. При представени писмени възражения органът е длъжен да насрочи среща за консултации с оператора, за която се съставя протокол. При необходимост органът предлага на оператора да представи преди програма за привеждане в съответствие или актуализиране на вече представената програма, като писмено посочва условията от проекта на разрешително, за спазването на които следва да бъдат предложени мерки и

сроковете за тяхното изпълнение. Едва след това може да се приключи производството по заявлението за ново КР. Тези разпоредби гарантират правото на участие на лицето в административното производство в защита на свои права и интереси и са проявление на общите принципи за равенство, достъпност, публичност и прозрачност, прогласени в чл.8 и чл.12 от Административно-процесуалния кодекс. Ето защо, те са приложими не само когато съгласувателните процедури са приключили успешно и органът е решил да издаде КР, но и когато са дадени отрицателни становища по съгласуването на проекта за КР. Още повече, че становищата не обвързват решаващия орган – следователно на още по-голямо основание органът е длъжен да изиска от оператора обяснения и допълнителни разяснения в писмен вид или като насрочи консултативна среща. Обстоятелството, че фактическите основания за изложените отрицателни становища от РИОСВ – Стара 3. се съдържат в констативния протокол, който е съобщен редовно на представители на [фирма], не освобождава органа от задължението му да даде възможност за възражения по констатациите. Нарушен е принципът за равно участие на страната в производството в защита на собствени права и интереси – чл.8 от АПК. Нарушен е и принципът за достъпност, публичност и прозрачност, съгласно който органите са длъжни да осигуряват откритост, достоверност и пълнота на информацията в административното производство – чл.12 от АПК.

II. Нормативни предпоставки за издаване на КР и за отказ

Положителна нормативна предпоставка за издаване на КР е спазването на изискванията на глава VII, раздел II от ЗООС и на наредбата – чл.11, ал.2 от Наредбата. Съгласно чл.2, ал.3 от Наредбата КР се издават, когато органът установи кумулативното наличие на две предпоставки: 1/ операторът е планирал/осъществил необходимите мерки за предотвратяване и контрол на замърсяването чрез прилагане на най-добрите налични техники по смисъла на ЗООС; 2. експлоатацията на инсталациите и съоръженията няма да предизвика нарушаване на нормите за качество на околната среда.

Основанието за отказ е посочено в чл.11, ал.2 от Наредбата - в случай че операторът не може да осигури необходимите условия, които да гарантират съответствието на инсталацията с изискванията на закона, компетентният орган по чл. 120, ал. 1 ЗООС отказва с решение издаването на комплексно разрешително.

Разпоредбата на чл.11, ал.3 от Наредбата посочва начина, по който се осъществява и доказва гарантиране на съответствието по ал. 2 за действащи инсталации и съоръжения - а именно чрез програмата за привеждане в съответствие във вида и формата съгласно приложение № 2 и чрез наличието на площадката на необходимите технологични и пречиствателни съоръжения, както и на оборудването/точките и пунктовете за собствен мониторинг, чрез които ще се изпълняват условията в разрешителното. Програмата съдържа дейности за изпълнение на условията и сроковете в комплексното разрешително.

Следователно, наличието на възможност да се осигурят необходимите условия и да се гарантира съответствието с изискванията на закона не е факт от обективната действителност, а извод, който се прави въз основа на

обективни факти, съпоставени с програмата по ал.3, и на съществуващото положение.

Никъде в мотивите на административния акт, нито в административната преписка, не се съдържа анализ на програмата по ал.3.

Логично е неизпълнението на условията по действащото разрешително да се обвърже с основанията за отказ на ново КР, но законодателт не е проявил воля да разпише изрично такава норма. Въпреки непрецизните законови разпоредби, по аргумент от чл.2, ал.3 от Наредбата липсата на положителните предпоставки за издаване на КР следва да е основание за отказ. Никъде в административния акт не са обсъждани планираните мерки за предотвратяване и контрол на замърсяването, а само осъществените вече мерки.

Изводът, че [фирма] не може да осигури необходимите условия, които да гарантират съответствието на инсталацията с изискванията на закона, е обоснован с четири фактически основания, свързани с неизпълнение на условията по действащото КР, които ще бъдат разгледани самостоятелно по-долу.

III. Фактически основания

1. Системно неизпълнение на условията в действащото КР

1.1. Неизпълнение на условие 9.2.1.4

Условие 9.2.1.4 гласи: *„На притежателя на настоящото разрешително се разрешава експлоатация на съществуващ комин №2 с височина 150 метра единствено при аномални режими на работа – разпалване на котлите или аварийни спирания на С..“*

Експертизата, изготвена от вещото лице А. – със специалност екология, и експертизата от вещото лице Т. – със специалност топлоенергетика, сочат, че комин №2 не е снабден със С., а само с филтър – т.е. димните газове, изпускани от него не се пречистват от серен диоксид, който е основният замърсител на атмосферния въздух. Затова той се използва при разпалване на котлите, което става с нискосерно гориво мазут, а не когато котлите са в нормален режим на работа с гориво въглища.

При плановата проверка на 06.03.2015г., видно от представения констативен протокол на РИОСВ- Стара 3., е установено, че това условие се изпълнява.

В представеното допълнително становище изх.№РД-05-2974 от 11.08.2015г. от директора на РИОСВ - Стара 3. са посочени датите: 14.02.2015г., 16.02.2015г., 23.04.2015г., 23.05.2015г., 01.06.2015г. и 02.06.2015г., на които според експерти от РИОСВ е регистрирано изпускане на дим през комин №2 при нормален режим на инсталацията. По делото не се установи по какъв начин е регистрирано използването на байпасния комин №2 без да е налице аномален режим на работа. Данните от системата за собствени непрекъснати измервания, която е сертифицирана и калибрирана по надлежния ред съгласно заключението на екологичната експертиза, не отчита отвеждане на газове през този комин. Процесуалният представител на

ответника дава сведение, че това е установено по визуален метод, а при проверка на място работата на байпасния комин е преустановена. За нарушенията, установени от РИОСВ, са издадени наказателни постановления, представени по делото. В заключението на екологичната експертиза се сочи, че всички наказателни постановления са отменени от съда – доколкото експертизата не е оспорена от страните и липсват твърдения в обратния смисъл, съдът приема отмяната на наказателните постановления за безспорно обстоятелство. Бързото пренасочване на отпадните газове от комин №1 към комин №2 в момента на проверката е технологично невъзможно – дори и да има такива опити, те биха били лесно установими по обективни признаци.

Във връзка с горното съдът приема, че не е доказано неразрешено използване на комин №2 при нормален режим на работа на инсталацията, следователно не се установява неизпълнение на условие 9.2.1.4.

1.2.Неизпълнение на условие 9.2.1.2.

Условие 9.2.1.2 гласи: *„Нито една от посочените емисии в атмосферата не трябва да превишава определените в таблица 9.2.1–продължение норми за допустими емисии.* Таблица 9.2.1 е относно дебита на технологичните и вентилационни газове от всички организирани източници.

В административния акт изводът за неспазване на това условие произтича от предходното условие – от приемането за установено, че отпадъчни газове от комин №1 се пренасочват към комин №2, което компрометира данните в докладите от системата за непрекъснато измерване /СНИ/.

На първо място, тази констатация противоречи с констатациите в становището на РИОСВ, дадено в съгласувателната процедура, според което нормите на допустимите емисии /Н./ не са превишавани.

На второ място, в съдебното производство тази констатация беше оборена от заключението на екологичната експертиза, която провери данните в СНИ. Твърденията за нерегламентирано изпозване на комин №2, при липса на подкрепящи ги доказателства, не могат да разколебаят достоверността на данните от СНИ и да обосноват извод за превишаване на нормите на допустимите емисии от жалбоподателя.

На трето място, от представената справка за качеството на атмосферния въздух за периода от 01.01.2015г. до 17.08.2015г. се установяват чести замърсявания със серен диоксид, регистрирани от Автоматична измервателна станция Г., но следва да се вземе предвид, че превишенията на допустимите норми се регистрират общо за целия район без да може да се отчете коя от всички Т. или всички едновременно реализират превишаването. Това обстоятелство не се оспорва от страните и се потвърждава от представеното становище изх.№РД-05-2974 от 11.08.2015г. от директора на РИОСВ - Стара З., в което като основен фактор за замърсяването се сочи наслагване на емисии от четирите Т. поради посоката на вятъра.

На четвърто място, тази констатация е оборена от РИОСВ – Стара З., която е извършила оценка за резултатите от СНИ съобразно годишния доклад за 2015г. По делото е представен Протокол №01-F1/2016г. и писмо

изх.№КОС-11-1661 от 28.04.2016г. от директора на РИОСВ-Стара 3., в което изрично се казва, че Н. съгласно условие 9.2.1.3, таблица 9.2.1-продължение, са спазени.

1.3.Неизпълнение на условие 9.5.2

Условие 9.5.2 гласи: „От датата на въвеждане в експлоатация на централата, притежателят на настоящото разрешително да въведе в експлоатация пункт за мониторинг /ПМ/ на нивата на серен диоксид, азотни оксиди и фини прахови частици, като поддържа работата на пункта в последствие и осигурява калибрирането на използваните средства за измерване от акредитирана за целта лаборатория. Местоположението на ПМ и използваните средства и методи за измерване да бъдат съгласувани предварително с РИОСВ- Стара 3. и ИАОС. Притежателят на настоящото разрешително да осигури пренос в реално време на данните от ПМ до регионалния диспечерски пункт в РИОСВ-Стара 3. и централния диспечерски пункт в ИАОС.“

Жалбоподателят твърди, че е предприел действия по изграждане и въвеждане в експлоатация на пункта, но поради неприключила процедура той не е въведен. Това твърдение не се оспорва от страните и се потвърждава от Констативен протокол №001049 от 06.03.2015г. за извършена планова проверка от РИОСВ – Стара 3., в който е посочено следното: “Не е изпълнено /условието – доп. на съдията/. Единствено, операторът е представил в РИОСВ – Стара 3. за одобряване Техническо задание за доставка, монтаж и въвеждане в експлоатация на Автоматична измервателна станция за контрол качеството на атмосферния въздух. Във връзка с писмо до [община] за предоставяни на алтернативни площадки за разполагане на Пункта за мониторинг, са подготвени схеми на три такива. Предстои разглеждане на същите в контекста на моделиране на емисиите с програмен продукт Р. и сформиране на комисия за окончателен избор на една от предоставените, от [община], площадки. Пункт за мониторинг на нивата на серен диоксид, азотни оксиди и фини прахови частици не е въведен в експлоатация.“

Съдът намира, че това условие в КР е неясно формулирано, тъй като в него липсва конкретен срок за изпълнението му. Централата е въведена в експлоатация много преди издаването на КР- през 1961г. и 1962г., следователно началният момент на срока не може да бъде поставен от началото на въвеждането ѝ в експлоатация. Липсва и краен срок. Съгласно условие 6.1. от КР всички условия, за които не е определен индивидуален срок, следва да се считат за влизащи в сила от датата на влизане в сила на настоящото разрешително. Същевременно се предписва процедура по одобрение на местоположението и на оборудването на пункта, която е от компетентността на различни органи – [община] и РИОСВ – Стара 3.. Следователно, при тези неясноти и пропуски в условие 9.5.2, тълкувано във връзка с условие 6.1., това условие се свежда до задължение на оператора да предприеме съответните действия по изграждане на пункта незабавно след влизане в сила на разрешителното. Видно от констативния протокол това е сторено. По делото липсват данни внесено техническо задание да не е

одобрено или да са дадени предписания, които да не са изпълнени. Липсват данни да е сформирана комисия относно местоположението на пункта и моделирането на разпръскването на емисиите. Установеното неизпълнение сочи на бездействие на органите по съгласуване на внесеното задание, а не на недобросъвестно поведение на оператора. Изпълнителният директор на ИАОС като решаващ орган в процедурата по разрешаване на КР е следвало да изясни причините, поради които не е въведен пункта за мониторинг, да изиска обяснения от оператора и от компетентните лица и евентуално да набележи конкретни мерки или да постави конкретен срок за изграждане на пункта. Целта на условието е да се осигури предаване на данни в реално време до регионалния и централния диспечерски пункт, за разлика от условие 9.6.1.1, което въвежда задължение за непрекъснати собствени измервания и предаване на обобщени данни в годишния отчет. Липсата на изграден пункт за мониторинг, който да предава в реално време данни за качеството на атмосферния въздух, е отчетена в проекта за ново КР като е предвидено ограничения на експлоатацията на горивната инсталация до изграждането.

Отделно от това, в съдебно заседание вещото лице А. посочи, че от 27.07.2016г. е въведен собствен мониторинг и се подават данни в реално време към РИОСВ – Стара 3.. Това обстоятелство не е оспорено от страните и се цени от съда като нов факт предвид разпоредбата на чл.142, ал.2 от АПК, съгласно която установяването на нови факти от значение на делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания.

2.Инсталацията не се експлоатира по начин, който да гарантира спазване на нормите за качество на околната среда

Този извод е основан с посочени 36 броя аварии в периода от 01.01.2015г. до 17.08.2015г. , което според органа създава условия за нарушаване качеството на атмосферния въздух, тъй като емисиите през периодите на пускане и спиране са с повишени концентрации в сравнение с тези при нормални експлоатационни условия и тяхната продължителност трябва да бъде възможно най-кратка.

Изводът е необоснован и не намира подкрепа в доказателствата по делото и в действащото КР – именно в процеса на пускане на котлите емисиите нямат повишена концентрация на замърсители. Експертните заключения на вещото лице еколог и вещото лице топлоенергетик, приети в съдебното производство, сочат, че при пускане /разпалване/ на котлите в експлоатация се използва горивото мазут, което е с ниско съдържание на сяра и не причинява замърсяване със серен диоксид, азотни оксиди и фини прахови частици, което се получава от твърдото гориво въглища. Този извод кореспондира и с условията по КР, които позволяват комин №2, който е без сероициствателна инсталация, да се използва именно в тези случаи. Вещото лице Т. дава заключение, че централата работи с колекторна схема като димните газове от всички парогенератори се отвеждат в един общ колектор газоход, който отвежда газовете към единствената С., а всеки

парогенератор е снабден със собствен електрофилтър и азотоочистка. Разпалването става само с мазут, който съдържа 0,5% сяра, което е много нисък показател за замърсяване. При разпалване димните газове преминават през филтъра и азотоочистката и се насочват към комин №2, а след като се достигне необходимата температура на котела се преминава на твърдо гориво и газовете се насочват към общия колектор. Аварии се дължат на износване на метала на работните повърхности, които се ремонтират планово и след одобрение от КЕВР, тъй като влияят на цената на топлинната енергия.

3. Операторът не гарантира законосъобразно управление на отпадъците, образувани пряко от дейността на инсталацията

Сочи се, че депото за неопасни производствени инсталации не е изградено – тази констатация не се оспорва от жалбоподателя. Издадено е разрешение за строеж на депото, но то още е в процес на изграждане, което беше установено и от съдебно –техническата експертиза, изготвена от вещото лице К. със специалност геодезия.

Органът сочи, че на временната площадка за съхранение липсват свободни обеми. Тази констатация е неясна и необоснована, защото не може да се прецени към кое КР се отнася - дали за действащото КР или за заявеното ново КР, и липсва прогнозно количество на отпадъците съобразно заявената по-висока мощност.

Неопасните производствени отпадъци са посочени в таблица 11.1 от КР. Съгласно условие 11.3.3 е разрешено предварителното им съхраняване на площадката по приложение №43 от заявлението - №15 от Ген план, представен по делото. Вещото лице К. дава заключение, че временната площадка се експлоатира в съответствие с представеното заявление по действащото КР. Площадката се състои от три секции, всяка от които осигурява достатъчно обем за един едногодишен работен цикъл – наливане на пепелината, изсушаване и изгребване. Секциите работят последователно - докато в едната секция (С1) се осъществява наливане на пепелината с вода до получаване на каша, във втората секция (С2) се осъществява сушене на кашата, а в третата секция (С3) изсушената каша се изгребва. Изгребаното количество се отнася в рекултивиран терен, в който към момента на огледа от експерта са свободни около 65 %. След това започва да се запълва с пепелина и да се налива изгребаната вече секция С3, секция С1 започва да съхне, а секция С2 започва да се изгребва. Така цикълът се повтаря и винаги е налице свободен обем, който да гарантира експлоатацията на централата при натоварването по действащото КР. Увеличението на мощността предполага по-голямо количество гориво, следователно ще се отдели по-голямо количество отпадък, което няма да може да се поеме от временната площадка.

4. Операторът не гарантира прилагането на най-добри налични техники /НДНТ/

Съгласно чл.3, ал.1 и ал.2 от Наредбата НДНТ за съответната инсталация се определят от оператора в заявлението въз основа на

заклученията за НДНТ, приети с решение на Европейската комисия или описани в референтни документи за НДНТ, като се вземат се вземат предвид:

1. използването на нискоотпадъчна технология;
2. използването на по-малко опасни вещества;
3. оползотворяването на генерираните и използваните в процеса вещества и на отпадъци, където това е възможно;
4. сравнимите процеси, съоръжения или методи на експлоатация, прилагани успешно в промишлен мащаб;
5. технологичният напредък и промените в научните познания и разбирания;
6. видът, количеството и въздействието на изпускните емисии;
7. датата за пускане в експлоатация на нови или действащи инсталации;
8. периодът, необходим за внедряване на най-добрите налични техники;
9. видът и ефективното потребление на използваните в процесите суровини (включително водата) и енергия;
10. необходимостта от предотвратяване или намаляване до минимум на общото въздействие на емисиите върху околната среда;
11. необходимостта от предотвратяване на аварии и свеждане до минимум на последствията за околната среда;
12. (нова - ДВ, бр. 69 от 2012 г., в сила от 7.01.2014 г.) информация, публикувана от публични международни организации.

В административния акт не са обсъдени изобщо какви НДНТ са определени за процесната централа и не е посочено каква или какви точно техники от тях не прилага операторът. Изводът, че не се прилагат НДНТ, е обоснован като следствие от предходните три фактически основания, което е недопустимо. Дори в хода на съдебното производство административният орган не посочва конкретни НДНТ съгласно референтите документи на Европейската комисия, които не са прилагани от [фирма].

Заинтересованата страна сдружение с нестопанска цел за обществена полза «За Земята – достъп до правосъдие» наведе твърдение за неприлагане на техника за междинно прегряване на парата. Заключение на вещото лице Т. е, че тази техника е неприложима по отношение на процесната централа, тъй като тя е с комбинирано производство и е от колекторен тип – всички енергийни котли подават прегрявата пара в един главен парен колектор, от който се захранват всички турбогенератори, т.е. всяка турбина може да работи с всеки котел. Колекторната схема дава гъвкавост при експлоатацията и обезсмисля междинното прегряване на парата. Единствено централата на [фирма] е изградена по колекторна схема, която се отнася към най-добрите налични техники за тези енергийни производствени мощности.

Не се установиха фактическите основания, посочени в административния акт, които да бъдат подведени под правното основание за отказ по чл.11, ал.2 и ал.3 от Наредбата.

Изложеното до тук формира извод за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Налице са отменителните основания по чл. 146, т.3 и т.4 от АПК – допуснати са съществени нарушения на административно-производствените правила и несъответствие с материално-правните разпоредби на закона. Решението следва да бъде отменено и преписката да се върне за ново разглеждане на компетентния орган.

Указания по прилагането на закона

При повторното разглеждане на преписката органът следва да гарантира правото на участие на оператора в административното производство като спази процедурата по чл.10 от Наредбата и се произнесе с нов акт като изложи мотиви относно наличието или липсата на позитивните предпоставки по чл.2, ал.3 от Наредбата за издаване на КР въз основа на критериите, посочени в ал.2 от същата разпоредба, както и конкретно на основанията по чл.11, ал.3 от Наредбата. Предвид липсата на изрична норма, която да въвежда неизпълнението на условията по действащото КР като самостоятелно и формално основание за отказ, следва всяко твърдяно неизпълнение първо да бъде обосновано с обективни факти, след което значението му да бъде обсъдено в контекста на предпоставките и критериите за издаване на ново КР.

Разноски

Предвид изхода на правния спор по аргумент от чл.143, ал.1 и ал.4 от АПК искането на административния орган за присъждане на разноски. Според утвърдената съдебна практика съдът се произнася с положителен диспозитив само в случаите когато присъжда разноски и определя размера им, но не и когато отхвърля искането за разноски. Тъй като жалбоподателят не е поискал присъждане на разноските, съдът не дължи произнасяне по разноските.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, 38 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №40-Н1-И0-А1-О от 02.09.2015г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по околна среда за ново разглеждане съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

